

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er jo i virkeligheden et meget bemærkelsesværdigt spørgsmål, for jeg tror, at hr. Frank Dahlgaard slår rekorden i spørgsmål til Økonomiministeriet, bl.a. op til euroafstemningen. Så vidt jeg ved, er de godt 200 spørgsmål, der er blevet besvaret grundigt og ordentligt fra Økonomiministeriet til hr. Frank Dahlgaard, brugt af hr. Frank Dahlgaard i kampagnen for et nej til euroen, og jeg må desværre sige med en vis succes.

De spørgsmål, vi uafladeligt får fra Folketingets partier og medlemmer på den ene eller den anden måde, der indeholder noget, der med god grund kan henvises til Økonomiministeriets ressource, bliver jo besvaret dér. For tiden får jeg en stribe spørgsmål fra Venstre som f.eks. om, hvilke konsekvenser det har, hvis topskatten afskaffes osv., osv. Der er intet mærkeligt i det.

Derfor må jeg også korrigere hr. Frank Dahlgaards formulering om, at jeg har været med til at udarbejde Det Radikale Venstres skatteoplæg. Det har jeg faktisk ikke. Men jeg får nogle spørgsmål fra den radikale ordfører, på samme måde som jeg får spørgsmål fra så mange andre medlemmer af Folketinget fra andre partier. Og nogle gange går jeg faktisk videre med de spørgsmål.

Det, jeg har spurgt til, er effekten på arbejdsudbud af den ene eller den anden måde at gøre tingene på eller det fordelingspolitiske. Og det ligger fuldstændig inden for den samme kategori spørgsmål, som jeg får fra andre medlemmer af Folketinget, fra andre partier. Det ville være meget usædvanligt, hvis det skulle være forbudt for radikale medlemmer at spørge økonomiministeren om noget, og derfor har der heller ikke været udtrykt nogen former for betænkelighed fra departementschefens side.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja tak. Jeg fik jo så svar til sidst, departementschefen har ikke udtrykt betænkeligheder. Men jeg vil lige spørge: Gælder det også i forbindelse med udarbejdelsen af europjecerne i sommeren sidste år?

Og så vil jeg sige: Ministeren siger, at vi stiller mange spørgsmål. Jo, det gør vi, når det er store ting, der er oppe at vende som at afskaffe Danmarks Nationalbank og at afskaffe det danske selvstændige pengevæsen, så er det klart, at der kommer nogle spørgsmål fra Folketinget. Der kommer mange.

Men jeg tror ikke, der omkring euroen kom lige så mange, som der f.eks. kom omkring Amsterdamafstemningen og om grænserne og Schengen. Så det er vel ikke specielt mange. Og hellere for mange spørgsmål end for få.

Men: Er det nu rigtigt, når ministeren siger, at ministerens partifælle, hr. Anders Samuelsen, har stillet nogle spørgsmål til ministeren, som er blevet belyst, omkring skatteforholdene? Som det fremgår af dagspressen, er det netop ikke sket på den måde. Men ministeren giver udtryk for, at hun ville ønske, det var sket formelt på den måde. Det er sket ved, at ministeren har sat sine embedsmænd i gang for at lave et radikalt skatteoplæg.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Altså hvis hr. Frank Dahlgaard læste aviserne lidt grundigere, ville det være klart, at selv aviserne ikke har den misforståelse, som hr. Frank Dahlgaard giver udtryk for.

Der er kommet et skatteoplæg fra hr. Anders Samuelsen. Det skatteoplæg er jeg blevet stillet nogle spørgsmål til. Jeg har selv stillet nogle spørgsmål vedrørende dette skatteoplæg til ministeriet. Disse spørgsmål svarer på mange måder til den type spørgsmål, jeg i øvrigt får fra Folketingets partier, og det er gået på arbejdsudbud og fordelingspolitikker.

Det, der er væsentligt også lige at erindre, er, at de svar, der er kommet til mig – det er jo notater til økonomiministeren – er notater, der er svar på de spørgsmål, jeg har stillet. Og derfor må der jo også være former for vurdering i det, nøjagtig ligesom det sker, når et medlem fra et udvalg i Folketinget beder om at få teknisk bistand i Økonomiministeriet til et ændringsforslag til et lovforslag, der behandles i Folketinget.

Hvis det så viser sig under det arbejde, at den model, der ønskes svar på og teknisk bistand til, er meget uhensigtsmæssig, så kommer ministeriet faktisk med et råd til det pågældende medlem om, hvordan man i øvrigt kunne gøre det. Det er helt almindeligt, og jeg kan give hr. Frank Dahlgaard mange eksempler på det.

Hvad angår eurokampagnen, ligger det jo noget uden for dagens spørgsmål, men jeg har ikke noget imod, at der stilles mange spørgsmål. Det vil jeg gerne understrege. Det er jo det, ministerierne er til for, for at kunne svare på spørgsmål. Det, jeg har sagt jeg kunne have ønsket at den radikale skatteordfører havde gjort, var at stille sine spørgsmål formelt gennem Folketinget.